

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 czerwca 1991 r.

uzupełniająca środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy

(91/383/EWG)

(Dz.U. L 206 z 29.7.1991, str. 19)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Dyrektywa 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r.	L 165	21	27.6.2007

▼B**DYREKTYWA RADY****z dnia 25 czerwca 1991 r.****uzupełniająca środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy**

(91/383/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 118a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 118a Traktatu stanowi, iż Rada przyjmuje, w drodze dyrektyw, minimalne wymagania mające na celu poprawę, szczególnie środowiska pracy, po to, aby zapewnić wyższy poziom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników;

na mocy tego artykułu, dyrektywy takie muszą unikać narzucania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych, które mogłyby powstrzymać powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw;

znacznie wzrosło posługiwanie się takimi formami zatrudnienia, jak zatrudnienie na czas określony oraz zatrudnienie czasowe;

badania wskazują, że pracownicy pozostający w stosunku pracy na czas określony lub w tymczasowym stosunku pracy na ogół są w niektórych sektorach bardziej narażeni na ryzyko związane z wypadkami przy pracy czy chorobami zawodowymi niż inni pracownicy;

to dodatkowe ryzyko istniejące w niektórych sektorach jest częściowo związane z pewnymi szczególnymi sposobami integrowania nowych pracowników z przedsiębiorstwem; ryzyko to można jednak zmniejszyć poprzez zapewnienie odpowiednich informacji oraz szkoleń, od początku okresu zatrudnienia;

dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy, szczególnie dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽⁴⁾, zawierają przepisy mające na celu poprawę bezpieczeństwa i zdrowia pracowników ogólnie;

szczególne sytuacja pracowników będących w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy oraz szczególny rodzaj ryzyka, które podejmują w niektórych sektorach, wymagają uchwalenia specjalnych dodatkowych przepisów, szczególnie w odniesieniu do przekazywania informacji, szkoleń oraz nadzoru medycznego nad pracownikami, o których mowa;

niniejsza dyrektywa stanowi praktyczny krok w kierunku uzyskania wymiaru społecznego w ramach rynku wewnętrznego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 8.9.1990, str. 4.

⁽²⁾ Opinia dostarczona dnia 20 listopada 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz Dz.U. C 158 z 17.6.1991.

⁽³⁾ Dz.U. C 332 z 31.12.1990, str. 167.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I
ZAKRES I CEL

Artykuł 1

Zakres

Niniejszą dyrektywę stosuje się do:

1. stosunku pracy regulowanego umową o pracę na czas określony, zawartą bezpośrednio pomiędzy pracodawcą i pracownikiem, przy czym koniec umowy określają obiektywne warunki, takie jak: osiągnięcie konkretnej daty, spełnienie konkretnego zadania lub wystąpienie określonego zdarzenia;
2. czasowego stosunku pracy pomiędzy agencją pracy czasowej, tzn. pracodawcą, i pracownikiem, przy czym ten ostatni jest przydzielony do pracy dla i pod kontrolą przedsiębiorstwa oraz/lub firmy korzystającej z jego usług.

Artykuł 2

Cel

1. Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie, że pracownicy pozostający w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, uzyskują taki sam stopień ochrony, w odniesieniu do bezpieczeństwa i zdrowia przy pracy, jak inni pracownicy w przedsiębiorstwie i/lub firmie.
2. Istnienie stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, nie usprawiedliwia różnego traktowania w odniesieniu do warunków pracy, w zakresie zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu do indywidualnego wyposażenia ochronnego.
3. Dyrektywa 89/391/EWG oraz szczegółowe dyrektywy w rozumieniu art. 16 pkt. 1 tej dyrektywy mają w pełni zastosowanie w stosunku do pracowników pozostających w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, bez uszczerbku dla możliwości zastosowania bardziej wiążących i/lub bardziej specyficznych przepisów wymienionych w niniejszej dyrektywie.

SEKCJA II
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 3

Dostarczanie informacji pracownikom

Bez uszczerbku dla postanowień art. 10 dyrektywy 89/391/EWG, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie kolejne czynności w celu zapewnienia, że:

1. zanim pracownik pozostający w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, rozpocznie jakąkolwiek działalność, zostanie poinformowany przez korzystające z jego usług przedsiębiorstwo i/lub firmę o ryzykach, które podejmuje;
2. informacja ta:

▼B

- obejmuje w szczególności wszelkie szczególne kwalifikacje zawodowe lub umiejętności lub wymagany specjalny nadzór medyczny, zdefiniowane w ustawodawstwie krajowym, oraz
- wyraźnie określa każde konkretne wzmożone ryzyko, zdefiniowane w ustawodawstwie krajowym, które może pociągać za sobą dana praca.

*Artykuł 4***Szkolenia pracownicze**

Bez uszczerbku dla postanowień art. 12 dyrektywy 89/391/EWG, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że w przypadkach o których mowa w art. 3, każdy pracownik otrzyma wystarczające przeszkolenie, właściwe ze względu na charakter pracy, przy czym wykorzystane zostaną jego kwalifikacje i doświadczenie.

*Artykuł 5***Wykorzystanie usług pracowników oraz nadzór medyczny nad pracownikami**

1. Państwa Członkowskie mają prawo zabronić wykorzystania pracowników pozostających w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, do niektórych prac, które, zgodnie z definicją ustawodawstwa krajowego, byłyby szczególnie niebezpieczne dla ich bezpieczeństwa i zdrowia, szczególnie zaś do niektórych prac, które wymagają specjalnego nadzoru medycznego, zgodnie z definicją zawartą w ustawodawstwie krajowym.

2. Jeśli Państwa Członkowskie nie skorzystają z możliwości, o której mowa w ust. 1, wówczas, bez uszczerbku dla postanowień art. 14 dyrektywy 89/391/EWG, podejmują środki konieczne dla zapewnienia, że pracownicy pozostający w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, wykorzystywani do pracy wymagającej specjalnego nadzoru medycznego, będą mieli zapewniony właściwy specjalny nadzór medyczny, zgodnie z definicją ustawodawstwa krajowego.

3. Do Państw Członkowskich należy decyzja, na mocy której właściwy specjalny nadzór medyczny, o którym mowa w ust. 2, zostanie przedłużony poza czas trwania stosunku pracy danego pracownika.

*Artykuł 6***Służby ochronne i prewencyjne**

Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia, że pracownicy, służby lub osoby wyznaczone zgodnie z art. 7 dyrektywy 89/391/EWG do prowadzenia działalności dotyczącej ochrony przed ryzykiem zawodowym i zapobiegania jemu, są informowane o wyznaczeniu pracowników pozostających w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1, w stopniu koniecznym do tego, aby wyznaczeni pracownicy, służby czy osoby mogli odpowiednio przeprowadzać swoje działania ochronne i prewencyjne w stosunku do wszystkich pracowników w przedsiębiorstwie i/lub firmie.

SEKCJA III
POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 7

Czasowy stosunek pracy: informacja

Bez uszczerbku dla postanowień art. 3, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne czynności w celu zapewnienia, że:

1. zanim pracownicy pozostający w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zostaną przydzieleni, korzystające z ich pracy przedsiębiorstwo i/lub firma określają agencji pracy czasowej, między innymi, kwalifikacje zawodowe, których wymagają oraz szczególne cechy posady, która ma zostać obsadzona;
2. agencja pracy czasowej poda niniejsze fakty do wiadomości zainteresowanych pracowników.

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że umowa przydziału będzie zawierać szczegółowe informacje, które, zgodnie z pkt. 1 pierwszego akapitu, przedsiębiorstwo i/lub firma przedstawiają agencji pracy czasowej.

Artykuł 8

Czasowy stosunek pracy: odpowiedzialność

Państwa członkowskie podejmują niezbędne czynności w celu zapewnienia, że:

1. bez uszczerbku dla zastosowania ustalonej w prawie krajowym odpowiedzialności związanej z czasowym stosunkiem pracy, w czasie trwania okresu przydzielenia korzystające przedsiębiorstwo i/lub firma są odpowiedzialne za zasady regulujące wykonanie pracy;
2. dla celów stosowania pkt. 1, zasady regulujące świadczenie pracy są ograniczone do tych związanych ze zdrowiem, bezpieczeństwem i higieną pracy.

SEKCJA IV

Przepisy różne

Artykuł 9

Przepisy bardziej korzystne

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na zastosowanie obecnych lub przyszłych przepisów krajowych lub przepisów prawa wspólnotowego, które są bardziej korzystne jeśli chodzi o bezpieczeństwo i ochronę zdrowia pracowników pozostających w stosunku pracy, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 10

Przepisy końcowe

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

W przypadku podjęcia tych środków, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzę-

▼ B

dowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które zostały lub zostaną uchwalone w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

▼ M1*Artykuł 10a***Sprawozdanie z wdrażania dyrektywy**

Co pięć lat państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z praktycznego wdrażania niniejszej dyrektywy w formie odrębnego rozdziału jednolitego sprawozdania, o którym mowa w art. 17a ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 89/391/EWG, które stanowi podstawę oceny dokonywanej przez Komisję zgodnie z art. 17a ust. 4 tej dyrektywy.

▼ B*Artykuł 11*

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.